

основі реалізації міжнародно-правових приписів стосовно міжнародної безпеки, де колективні зусилля у побудові системи міжнародної безпеки не мають альтернативи.

1. Власюк О.С. Кремлівська агресія проти України: роздуми в контексті війни : монографія / О.С. Власюк, С.В. Кононенко. – К. : НІСД, 2017.– 304 с.
2. Північноатлантичний договір (укр/рос). Вашингтон, округ Колумбія, 4 квітня 1949 року. – Режим доступу: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/950_008.
3. Про національну безпеку України: Закон України № 3469-VIII від 21 червня 2018 року. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2469-19>.

Tishchenkova Svitlana

Cand. Sci. (Law), Professor,
Professor of the Department
of General Law Disciplines,
Dnipropetrovsk State University
of Internal Affairs

**INTERNATIONAL LEGAL ORDER: LEGAL REGULARITIES
OF ITS ESTABLISHMENT WITHIN GLOBALIZATION CONDITIONS**

Our modern world could be characterized as a platform for extensive rapprochement of states, and there are two forms to realize it – economic cooperation and integration. And as a rule an institutional base for that structure is an international organization. The World Trade Organization has started a process of designing the legal integration mechanisms for collaboration between states on universal level. Participating in that international legal system is adherence to unified practice of international economic relations legal regulation in present-day conditions.

Saladin Meckled-Garcia aptly points out that current world economic order manifests itself in “grotesque”, skewed images, that create sombre pictures of poverty and unequal life perspectives, that threatens the great number of people. The researcher considers on a question, whether an agent (an actor of communication), acting within the current order, being a part of the system, and implementing its rules into life, behave unjustly towards another one? He suggests two approaches to deal with this question. According to the first one there is a violation of principles of social-distributive justice that must be implemented on world legal order level, as it expected to be on a domestic one. As to the other approach it is more pessimistic: its followers say about systemic human rights violation widespread (2013).

The features and the trends of economic and legal relations in modern world could be the reason for those kinds of doubts.

1. The domination of developed countries economic power. It is obvious there is a process of the world capital accumulation centers formation. United States of America (USA), European Union (EU), Japan demand for the most effective legal regime of free cross-border traffic for capitals, which could lead to minimum of political risks and commercial capital expenditure in developing markets. That developing markets in their turn not always able to create legal instruments of protection in an environment of inequality between the states.

2. A shift of accents from a bilateral regulation method to a multilateral one in the system of legal regulation is actually completed. The WTO and other multilateral economic organizations become the main instruments of legal regulation for trading, financial, and investing systems.

3. Significant number of domestic jurisdiction issues is progressively moving to the international law sphere of control. That is particularly evident in the WTO practice into which sphere of regulation the issues of application tariff and non-tariff barriers, intellectual property, investment activities, environmental standards, etc., are shifting.

4. De-facto there is a differentiation of the states within the international economic relations according to the level of economic development level and the grade of “involvement into market area” of the given State’s economics. The system of the WTO targeted on the countries with market economies that means a discrimination of the countries with non-market economies. Differentiation of the countries based on that kind of approach – a direct route to the confrontation between the states’ interests.

5. There is being a fundamental revision of State’s sovereign conception present-day. After appearance of global corporations functions of the nations becomes more vulnerable because of absence of appropriate international regulatory apparatus. The State’s immune system which has been a reliable “shield” within the international economic relations during the whole history of the international law development in the third millennium loses its power. The appearance of a new

mechanism of dispute settlement between private investors on the one hand, and sovereign countries on the other one, like the arbitral trial with compulsory jurisdiction has become a determinant of misbalance between the interests of certain dominant subjects and public interests of the countries. There is about interests firstly of ecological or human rights defenses. That kind of mechanism which is envisaged in some international investment agreements (i.e. model bilateral agreements treaties between USA and certain European countries, and North American Free Trade Agreement) pose a serious threat for sovereignties of the Member States.

6. An important place in the international economic relations regulation is covered by norms of so-called “soft law”, international customary rules, norms of so-called “gray zone” (semi-legal norms that should be eliminated within the time-frame as provided in agreements of the WTO). All of these on the one hand give some kind of flexibility of existing legal order, but on the other one weaken an effectiveness of Law as a system (Shumilov, 2001).

The Global World is under process of evolution. Nevertheless international legal practice shows unpredictability of real normative impact of international law. When geopolitical interests of the main actors of international relations – countries, being able to accumulate the world capital – diverge, the international legal criteria of the trade global practice are under transformation.

We believe there should be a solution to the challenging situation which is a consolidation of all subjects of international relations members regardless the “power category” within a course: 1) a monitoring of compliance with rights and performance of duties by strong and weak “players” on the international “arena”; 2) providing assistance to the countries for coherence norms and principles of international and national legal systems; 3) increasing legal awareness in developing countries for objective assessments economic risks and development opportunities.

1. Shumilov, V.M. (2001) *International Public Economic Law. Tutorial* (2nd ed.) Moscow: “NIMP”.

2. Saladin, M.-G. (2013) Is there really a “global human rights deficit”? Consequentialist liability and cosmopolitan alternatives. In G. Brock (Ed.). *Cosmopolitanism versus Non-Cosmopolitanism*. Oxford: Oxford University Press.

Єремєєва Ірина Анатоліївна
доцент кафедри
соціально-гуманітарних дисциплін
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат історичних наук, доцент

ІНСТИТУЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ СУЧАСНОЇ МИРОТВОРЧОСТІ (НА ПРИКЛАДІ ООН)

Миротворча діяльність ООН має певні переваги перед іншими організаціями: легітимність, принцип перерозподілу відповідальності, можливості залучення додаткового потенціалу розгортання та забезпечення функціонування військових контингентів за рахунок країн-членів ООН та об'єднання їх зусиль з цивільними миротворцями. Загальні основи миротворчої діяльності ООН містяться у Статуті, однак терміни, пов'язані з миротворчими операціями, не мають чіткої фіксації, що викликає дискусії з приводу правомірності механізмів здійснення таких операцій.

Миротворчі операції здійснюються Радою Безпеки ООН відповідно до Статуту ООН та не потребують додаткового правового обґрунтування. Статті 5, 39, 50 Статуту ООН передбачають здійснення превентивних або примусових заходів з використанням воєнної сили, зокрема у випадку констатації Радою Безпеки ООН загрози міжнародному миру та безпеці [5]. Загальні задачі ООН щодо підтримання міжнародного миру та безпеки здійснюються в межах миротворчих місій, які спрямовані на досягнення миру шляхом легітимного застосування міжнародного миротворчого контингенту на території країни, де відбувається військовий конфлікт. Розгортання миротворчих місій ООН відбувається на основі мандатів, наданих Радою Безпеки.

Практичне трактування сучасної міжнародної миротворчості неоднозначне: з одного боку, миротворча місія є важливим дипломатичним та воєнно-політичним процесом, що виступає в якості легітимного кризового реагування на міжнародні проблеми, з іншого – миротворчі місії є втручанням у регіональні внутрішньополітичні проблеми, ефективність якого обумовлена співвідношенням інтересів провідних держав світу на міжнародній арені, а значить, перед міжнародним співтовариством постає важлива проблема – наскільки до-